

چەمکی رەشبیینی لە شیعری (محەمەد عومەر عوسمان و ئیدریس جماع) دا

حسن سرباز ، مەریوان حسیڤن فەرھان

بەشەکانی کوردی و عەرەبی زانکۆی ، کۆلیژی زمان و ئەدەبیات، کوردستان-سنه

کورتە یاسەکە

رەشبیینی یەکیکە لە دیارترین چەمکەکانی شیعری ھاوچەرخ، ئەم چەمکەش زۆر پوون و ناشکرا لە شیعەرەکانی (محەمەد عومەر شاعیری ھاوچەرخ کورد و ئیدریس جماع شاعیری ھاوچەرخ سوێدان) دا دیارە، ئەمەش لە ژێر کاریگەری لایەنی دەروونی و بار و زووفی کۆمەڵگای کوردی و عەرەبیدا لە پووی نادادیه کۆمەڵایەتیەکان و خەفەکردنی ئارەزوو تاییەتیەکان، دووری و داپران بوونەتە ھۆکار گەلیکی نەخۆشی دەروونی و رەشبیینی ھەردوو شاعیر و ئەمەش وای کردوو کە ھەردوو شاعیر زۆر کات ھانا بۆ مەرگ ببەن، یاخود ئارەزووی مردن بکەن، زۆرکاتیش گومان و دلەپراوکێکیان کە ھۆکاری ئەم خەم و ئازارەیانە تووشی ھەرەسەپنایان دەکات و رەشبیینتر دەبن، ئەم توێژینە و ھەوێش بەیپی رێبازی قوتابخانە ئێمەریکی ئەدەبی بەراوردە، کە نامانجمان خستە پووی ناوەرۆکە رەشبیینیە و ئێکچووکانی ھەردوو شاعیر، ئەوێ جیگای پرسیار و گەرانی بەدوای وەلامەکانیدا لەم توێژینە و ھەوێش کە گرنگترین ھۆکارەکانی رەشبیینی لە شیعری ھەردوو شاعیردا چین؟ ئایا کام شاعیر رەشبیینتر روانیویانەتە دنیا بە گشتی و ئایندە ی خۆیان بەتایبەتی؟

وشە سەرەکیەکان : رەشبیینی، محەمەد عومەر عوسمان، ئیدریس جماع، مەرگ، خەم و ئازار، دلەپراوکی، ئەدەبی بەراوردی.

پێشەکی

ئەم توێژینە و ھەوێش زانستیە دەچیتە خانە ئێدەبی بەراوردیە و ھەوێش لایەنەکانی رەشبیینی لە شیعری دوو شاعیری ھاوچەرخ عەرەبی و کوردی (ئیدریس جماع) 1922-1980: زانی و (محەمەد عومەر عوسمان) 1957: ز، ھەردووکیان بە شاعیری غەم و رەشبیین ناسراون ھەلومەرجی سیاسی و کۆمەڵایەتی و ئابوری بە شێوەیەکی گشتی بۆ ھەردوو شاعیر و ھەوێش بوو سەرباری جیاوازی ژینگە و شوێنی جوگرافی نەتەوێ کورد و عەرەب ، چەندین بابەتی تر شایانی باسکردن لە سەر ئەم دوو شاعیر، بەلام لەم توێژینە و ھەوێشدا ھەوێمانداو لایەنەکانی رەشبیینی لە شیعری ھەردوو شاعیر بەخەینە بەر باس و لێکۆڵینە و ھەوێش بابەتەش بوو ئەو ناوەرۆکی شیعری زۆریە شاعیرانی ھاوچەرخ ، بابەتەکانی رەشبیینی لە دنیای ئەمڕۆدا ھەمەچەشن و ھەمە جۆرن و ھەوێش و دووری و داپران و نادادیه کۆمەڵایەتیەکان و چەوتی دەسەلاتی سیاسی... ھتد. لە راستیدا ئەمانە بە ھۆکاری رەشبیینی دادەنرێن و دەچنە خانە بابەتی رەشبیینی و ھەوێش کە رەستەییەکی بۆ شاعیر لەکاتی ھەلبژاردنی بابەتە رەشبیینیەکان لە شیعەرەکانیاندا.

لەگەڵ جیاوازی خێزانی زمانی و رەچەڵەکی ھەردوو زمانی کوردی و عەرەبی، بەلام پەيامی ھاوبەش و دەربڕینی خەم و ھەسەرت و روانی و ئێکچوو لە نێوان شاعیراندا بەدیدیە کۆمەڵایەتی و ئێمەش ھەوێ ساغکردنە و ھەوێ پەيامە ھاوبەشەمانداو لە شیعەرەکانی ھەردوو شاعیردا، سەرەتا تیشکمان خستوو و ھەوێش سەر رەشبیینی لە دیدی دەروونناسان و کۆمەڵناس و فەیلەسوفان و چۆنیتی رەنگدانە و ھەوێش لە ئەدەبیدا و پاشان کورتەییە کەمان لە ژبانی ھەردوو شاعیر خستوو و ھەوێش پوو، دواتر ھەوێش کە لە ناوەرۆکە گەلی و ھەوێش (مەرگ و خەم و ئازار و گەلی لە بەختی رەش و ھەرسەپنایان و دلەپراوکی) لە شیعەرەکانی ھەردوو شاعیردا خراونەتە پووی و لە کۆتاییدا ئەنجامی توێژینە و ھەوێشمان بەخاڵ دیارکردوو.

رەشبیینی لە پووی چەمک و تێروانی و ھەوێش:

رەشپىنى لە فەرھەنگە عەرەبىيە كانددا لە ((وشەى شام)) ھوھ وەرگىراوھ دژى وشەى گەشپىنە. واتا ئەو كەسەى كە گومانى خراپ دەكات بەرامبەر بە ژبان)) (ابن المنظور، 2003م:ذيل شام)، لە زمانى كوردىشدا (رەشپىن) بەھەمان شىوھ وشەى (رەش) كە ھەسەف و پەسەنى تىدايە لەگەڵ وشەى (بين) كە رەگى چاوكى وشەى (بينىن) ھ، واتاى بينىنى شتەكان يان تەماشاكردنى بە رەشپىنى خراپى و ناخۆشچاللى بوون بە بينراوھەكان، رەشپىنى دياردەيەكى دەررونيەو پروبەپروى مرؤف دەبىتەوھ و ئەمەش لە ئاكامى دياردەيەكى كۆمەلەيە تىدا، بەھۆى پائەنرەنكى دەررونيەوھ لە ژبانى تاكىكددا دىتە ئاراوھ، مۆتىفەكانى رەشپىنى زۆرن و زياتر پەيوەنديان بە ھەلومەرجى خوديەوھ ھەيە، ياخود ھەندىكجار پەيوەنديە بابەتيەكان وەكو شەرۆشپور و رەشپىنى لە دۆخى سياسى و داھاتى و لايت و نەبوونى سنورنىكى جوگرافى دەبنە مايەى رەشپىنى ((رەشپىنى برىتيە لە كىشەى ھزرى، ئەويش بەوھى لايەنى خراپى ھەموو شتىك وەرەدەرگىت، جگە لەو باسى ھىچى تر ناكات ئەمىش يەككە لەو حالەتەنى كە پروبەپروى دەررونى مرؤف دەبىتەوھ)). (ھانى سلیمان، 2011:150).

ئەوھى جىگای بايەخە ئەم جۆرە نەخۆشپە لە بواری ئەدەبىشدا گزنگىيە تايبەتى پىدراوھ و شىعر دەرخەرى زادەى دەررونى شاعىرە، بارودۆخى رامبارى و كۆمەلەيەتى و سياسى و تەندروستى شاعىر رەنگدانەوھى لەسەر دەقەكانى دەبىت. شەرەزبانى بواری ئەدەب و دەرروناسانىش روانىنى جۆراو جۆريان ھەيە بۆ چەمكى رەشپىنى و رەنگدانەوھى لە ئەدەبدا ((ھەرۆھەكو ئاشكرايە شاعىر لە شىعرەكانىدا دەررونى خۆى دەدوئى و ئەو شتانەى دەنيووسىت لە ناخى دەررونيەوھ ھەلەدەقوئىت، بۆ يەكەمجار زۆر رەنگ و بۆى بابەتى دەررونيان لىدئ لەبەرئەوھ رەھەندى دەررونى بوونى بەردەوام لە شىعرەدا ھەيە)). (ھاوژىن صليوھ، 2013: 76)، ژبانى پرنازار و ئەشكەنجە و مەينەتى دەبىتە بەشك لە بىرەوھەريەكانى شاعىر و لە نەستىدا دەمىتتەوھ و بەمەش دووچارى رەشپىنى دەكات و ئەم رەشپىنە پەل و پۆ دەكشپت بۆ نۆو تىكستەكانى شاعىر. ((رەشپىنى پىچەوانەى گەشپىنە و دىنبايى ئاوەژو دەبىتەوھ، كەسى رەشپىن ئومىدى بە ژبان نى، يان ئەگەر ھەشپ نەرتنە و خۆشى و ئارامى لە ژباندە بەدى ناكات و ھەمىشە بى ئومىدە و لە خەياللى مردندا، كەواتا رەشپىن ئەو كەسەيە كە ھەلسوكەوتى لەگەڵ كۆمەلگادا ناگونجىت و دركردنى لاسەنگ دەبىت و ناتوانىت راستى خەيال لەيەك جيا بكاتەوھ، دەبىتە كۆيلەى ورتنە و وھەم و دەست بەردارى بىركردنەوھ و سۆز دەبىت دەست لە دنيا دەشوات)). (سامان عىزەدىن سعدون، 2015: 33)، ئىمە لەگەڵ ئەو بۆچوونەدا نىن كە شاعىرى رەشپىن دەستبەردارى سۆز بىت بە پىچەوانەوھ زۆركات نەخۆشپە دەررونيەكان دەبنە پائەنرەنكى زياتر بۆ داھىنانى ئەدەبى و دەرپىنى سۆزى تايبەتى بەبىن گوئدانە كۆت و بەندى كۆمەلەيەتى.

(فرۆيد) زانای شىكارى دەررونى بىر و بۆچونىكى جياواز ترى ھەيە لە مەسەلەى گەشپىنى و رەشپىندا وەكو دەلئىت: ((گەشپىنى ياسايەكى گشتى ژبانە، رەشپىنى لە ژبانى تاكدرا روونادات ئەگەر گرپىيەكى دەررونى نەبىت، پەيوەنديەكى وىژدانى خراپى زۆر ئالۆزە، باپەندىبوونى بە بابەتيك لە بابەتە دەررونيە ناوھى و دەرەكەكانەوھ خۆى دەبىتتەوھ و تواناى شىكارىكردنى ھىچ بابەتيكى ژمبارى نى تەنانەت ئەگەر بابەتيكى ئاسانىش بىت، ئەم دياردەيە ناگەرپتەوھ بۆ ئاستى زىرەكى، بەلكو پەيوەندي بەگرپىيەكى دەررونيەوھ ھەيە واتلیدەكات رقت لە بابەتى ژمبارى بىتەوھ، دەتوانىن برپارى ئەوھت لەسەربەدىن كە بوويتەتە كەسىكى رەشپىن لەبەرەمبەر كىردارە ژمبارىبەكەدا)) (يوسف ميخائيل اسعد، 1983 : 17)، گەشپىنى لە ژبانى مرؤفدا لە لای فرۆيد جياوازترە، بەھەمان شىوھ رەشپىنىش بەلای فرۆيدەوھ گرپىيەكى دەررونيەوھ زال بووھ بەسەر دەرروندا لە ئەنجامى شكستپىنان لە بواریكى ديارىكاراودا روودەدات، بەلام ژبان رەتەكاتەوھ و دەررونى مرؤفك نادۆزىتەوھ كە بە سروشت و لە بنچىنەدا ئارەزومەندى رەشپىنى بىت زياتر لەوھى كە گەشپىن بىت.

كورتەيەك لە ژبانى ھەردوو شاعىر:

ئىدىرىس جەماع: شاعىرىكى ھاوچەرخى عەرەبە و خاوەنى دىوانىكى شىعەرە بەناوى (لحظات باقىە)، ((ناوى تەواوى (ئىدىرىس محەمەد جماع) شاعىر لە سالى 1922زايى لە گەرەكى (حلفايە ملوك) ى شارى خەرتومى و لاى سودان لە دايكبووھ، لە بنەمالەيەكى خانەدان و باوكى سەرۆك ھۆزى (العبدالاب) بووھ، لە سالى 1930 لە قوتابخانەى (حلفايە ملوك الاوليه) دەستى بە خويندن كردوھ، لە سالى 1936 بووھ بە خويئىندكارى كۆلىژى مامۇستايانى (بخت الرضا)، لە سالى 1941ز لە قوتابخانەى (الخرطوم الاوليه) دادەمەزرىت، لە سالى 1947 دەچىتە و لاى ميسر بۆ پكەپىنانى ژبانىكى زانستى و رۆشنىبىرى پەيوەندي دەكات بە

سەرى ناوۋەتە سەر پەنجەرەكەم

زەردە ئەيگىرى و

زۆر بە خامۇشى لە سىماي مردووم وردەبىتەوۋە

منىش چەقۇكەم دەشارمەوۋە

نەفرەت لەبىرى خۇكۇشتىن ئەكەم

كە ھەنگاۋىكىش بەرە ورووى دەنېنم

بەجىم ئەھيلى (مەھمەد عومەر عوسمان، 2002: 15)

لەكۆتايدا جازىكىتەر بە نائومىدىيەوۋە ھانا بۇ چەقۇي خۇكۇشتىن دەبات و دەئىت:

دىسان ژورەكەم كە پەرئەبىتەوۋە لە زاىەلەي گۆر

ھەزاران تابووت لە ناوچاوانما ئەخولئىتەوۋە

لە تەم و مژا پەل دەھاوم و

جازىكى تىرىش ھانا بۇ چەقۇرەشەكە ئەبەم (ھەمان سەرچاۋە: 16)

شاعىر زۆر كات نەك تەنھا ھاناي بۇ مەرگ بردوۋە، بەلكورەشېبىنى و جىھانە تراژىدىياكەي بەردەوامە و ھىچ خۇشەك بەدىناكات و سىنەي بە ئاگردانىكى بەجۇش و كېپە دار داناياۋە ژىان و سىروشت و كەرەستەكانى دەور و بەرىشى بە تەرم و مردن و گلكۆ دىتە پىش چاۋ، رەشېبىنى و كۆپرەوۋەرىيەكان ھەتا كۆتاي ژىان ناپىرتەوۋە و ژىانى شاعىر ئاۋىتەي مەرگە وەكولە شىعرى ((بابەتاھىر)) دا دەئىت:

لە جىياتى بۇنى لالەي كۆساران

قولايى سىنەم كەيلە لە بۇسۇ

بەھەرلايەكا چاۋئەگىرپم من

ھاۋارە.. تەرمە... مردنە و گلكۆ (مەھمەد عومەر عوسمان، 2002: 94)

(ادىس جماع) لە باسى مردن و ئارەزوۋى مەرگدا رووى دەمى لە كەسكىكە و سود لە وئايەتى قورئانە وەردەگىرپت كەخوای گەورە فەرموۋىتە: ((انا لله وانا اليه راجعون))، ئەمەش بۇ دلدانەوۋەي خۇشەوۋىستەكەيەتى و داۋاي لىدەكات كاتىك كە مردم خەمى من مەخۇ، چۈنكە ئازارەكانى ژىان بە تەواۋەتى منيان توۋشى دەردوۋ نازار كىردوۋە و بە ھەمان شىۋەي (مەھمەد عومەر عوسمان) ھانا بۇ مەرگ دەبات و ئازارەكانى لە شەواندا بەيان دەكات، پىدەچىت بەھەمان شىۋەي (مەھمەد عومەر) ئەم ئارەزوۋى مردنەي لە نېۋەشەۋىكدا لە پىنگەي خۇكۇشتەنەوۋە بەيان بىكات، بەلام شاعىر بەھۇي باگراۋندە ئاينىكەي و كىتورى كۆمەنگاي عەرەبى و پەلە و پاىيە خانەۋادەكەي ئارەزوۋى مەرگ دەخوۋاپت كەچى پىاۋەتى و خۇراگى لەبەرەمبەر ئازارەكاندا دەبنە ھۇكارى ئەوۋە دەست بۇ كىردەي خۇكۇزى نەبات، بەلام چىژ لە مردن وەرىگىرپت بۇرزاگىر بوۋنى لە ژىانە دۇۋار و رەشېبىنەكەي، چۈنكە باۋەرى بەوۋەيە ھەموو لە دايكبوۋنىك مردنىك چاۋەروانىتى بۇيە تەمەناي مردن دەكات و وەكو دەئىت:

اذا مِتُّ لا تحزنى

لقد جعلتني لىالى العذاب

وما كان عيشي هنينا فأذكر بالأمس من غضبه

ولكن في النفس معنى الرجو له يحتمل المر من محضه (ادىس محمد جماع، 1989: 64)

(ئەگەر مردم خەم مەخۇ من خۇلىكەم دەگەنمەۋە و دەبەمەۋە بە خۇل، شەۋانى نازار وای لىكردوۋم كە چىژ لە مەرگ بىنم و حەزم لە مردن بىت وەك ئەوۋەي رەقەم لىبىتەوۋە، ژىان ھىچ خۇش نەبوۋە كە خۇشەكانى رابردوۋ ياد بىكەم، بەلام لە ناخىدا پىاۋەتى ھەلدەقولىت و بەرگە دەگىرپت).

لە شىعرىكى تردا شاعىر بەھەمان شىۋەي (مەھمەد عومەر) لە ژىاندايە، بەلام مەرگ و گۆرى خۇي دىتە پىش چاۋ، ھىچ ئومىدىكى بە ژىان نىيە و ھەررۇۋەي ھەست بە مردنىك دەكات، مەرگىش بە شىۋە تالىكەي خۇي پىشان دەدات و ھىندە رەشېبىن

و بئ ئومىدە لە ژيان نازارەكانى رۆژانەى بە مەرگ چواندوو و ھەندىكجار ھىندە سەختن نازارەكانى تارماى گۆرەكەى دىنئىتە پىش چا، تەواوى ئەم شىعرە درخەرى رەشيبى شاعىرە و وئەكان لە دەورى (مەرگ و تارماى و گۆر) دا خۇيان دەبينەو و دەئىت:

اشاهد مصرعى حينا وحينا

تخايلنى بها اشباح قبرى (ادرس جماع: ٨٦)

(جار بە جار مەرگ، ياخود لە ناوچوونى خۆم دەبينم، تارمايەكانى گۆرەكەم دەھىنئە پىش چاوم).

گلەبى لە بەخت:

شانس و بەخت لە فەرھەنگى رۆژھەلاتىيەكاندا جىگايەكى زۆر ديارى ھەيە و بووئە و پىردى سەر زمان، زۆرەى خەلکى کارەكان دەدەنە پال بەختى باش، ياخود بەختى خراپ، کاتىك گرفتارى رووداويكى ناخۆش دەبن دەئىن بەخت ياوەرمان نەبوو، بەھەمان شىو ئەگەر لە و رووداوە بە ئاسانى زگاربان بىت دەئىن بەختمان باش بو، (بەخت رەشى و خۆشەختى لە ناوچاوانى كەسەكان نووسراوە ھىچ كەس ناتوانىت، بە ئارەزووى خۆى بەختى بگۆرئىت). (زرين كوب، 1395: 27). ئەمەش لە لای شاعىران زۆر بەدى دەكرئىت، زۆرەى شاعىران خۇيان بە چارە رەش نازو دەكردوو و بووئە مايەى رەشيبى شاعىر، (محەمەد عومەر) بۆ دەربازبوونى لە و تەنبايە كە سەرپا بائى كىشاو بە سەر شىعرە كەيدا لە شەويكى سامناكدا ھانا بۆ سەگىك دەبات پايژ وەرزى ناسىنى ئەو كچە ناديارى نىو شىعرەكانى لە چاوانى ئەم سەگەدا بەدى دەكات كە چى لە كۆتاي ئەم كۆپلە شىعرەدا تف لە بەختى رەشى خۆى دەكات و پىوايە دەرد و نەھامەتيەكانى لە ميانى ئەو بەدبەختىيەدايە كە چارەنووسى شاعىر خۆيەتى سەگىكىش دۆستايەتى ناكات و بەجىدئىت، وەكولەم كۆپلە شىعرەدا كە لە شىعرى (لە غوربەتا) دا ئاماژەى پىكردوو:

لە تاو تەنبايى .. دوئىئى نىو شەو

چووم سەگىكى مات بگرمە باوئەش

چاوانى ئەتوت گە ئاي پايژە

ئەويش جى ھىشتم تف لە بەختى رەش (محەمەد عومەر عوسمان، 2002: 43)

(ادرس جماع) شىعرەكانى بەزۆرى رەنگدانەوئەى ئەو ژيانە سەختە بوو كە بەسەرى بردوو، ھەرەكو (ابراھىم فضل اللہ) دەئىت: ((دەقى ئەدەبى، نوئەرى ناوئەوى نوسەرەكەيەتى دەبارەى ژيان و ئەو شىوئەى تىادا دەئى)) (ابراھىم فضل اللہ، 2011: ص96). شاعىر بەشئىك لە رەشيبىيەكانى ژيانى دەداتە پال ئەو بەدبەختىيەى بووئە چارەنووسى و پراوئە بەشى و ھىچ كەس ناتوانىت بىگۆرئىت، ئەم بەدبەختىيەش لايەنىكى دەروونى خراپى لەسەر شاعىر بەجىشئوو و لە ناكامى ھەستكردى بە نەبوونى بەختىكى باش ناتوانىت گەشيبىن و ئاسودە بىت، بەختى خۆى بە ئاردىك دانياو و كە رەشەبا بەرپاى دا بىت و دا بەش بووبىتە سەر كۆمەلە دىك و دائىكدا و دواتر بە كۆمەلەك پىبەتى بلىن لە رۆژىكى رەشەبادا ئەم ئاردە كۆبەكەنەو، ئەمەش شئىكى مەحالە و ھەرگىز كۆنابىتەو، بۆيە شاعىر زۆرگەلەى لە بەختى خۆى دەكات و ئەم بەدبەختىيەش دەگەرنىتەو بۆ زاتىكى گەورە كە لە تواناى ھىچ كەسدا نىە جگە لەوزاتە بۆيە دەئىت خۇتان بە بەدبەختىيەى خۆشەختى ژيانى مەو و ماندوو مەكەن.

إن حظى كدقيق فوق شوك نثروه

ثم قالوا لحفاه يوم ربح أجمعوه

صعب الأمر عليهم ثم قالوا اتركوه

إن من أشقاه ربي كيف أنتم تسعدوه؟

(معى الدين الذقانى، 2005: 6)

(بەختم وەكو ئاردىك وایە بەسەر دىكدا پۆاندبىتان، دواتر لە رۆژىكى رەشەبادا بە كۆمەلەك پىبەتیا و ت كۆى بكەنەو، كارەكەيان لەسەر قورس و ئەستەم بوو، دواتر و تیا وازى لىبىن ئەوئەى خوا تووشى مەينەتى كرديت ئیو چۆن دەتوانن خۆشەختى بكەن). ھەرەسپىنان:

ھەرەس و لە دەستدانى ھىوا و ئومىدى مرۆفەكان بە ژيان پەيوەندىكى بە ھىزى بە واقعى ژيانەو ھەيە، (محەمەد عومەر) كە بە دۆستى پايژ و ژەنەرالى ئەو وەرە ناسراو كە لە لای شاعىرانى تر بووئە ھىماى دا بران و ھەلوپىن ((كەچى محەمەد عومەر پايژى بە

نیشتمانی خۆی و گه‌لاکانیشی به چاوی دلداره‌که‌ی زانیوه). (محهمه‌د کوردۆ، 2009: 25)، به‌لام هه‌ره‌سه‌پێنان و شکستی شاعیر به شیوازنگ ده‌بێت که هیوای به پایزیش نامیت و هه‌ست به ژانیکی پر له شکست ده‌کات و سه‌گه‌کانیش بێ نه‌وه‌ی به‌زه‌بیان به ته‌نیای شاعیردا بێته‌وه که وتووێته‌ و وتزهی و گازی لێده‌گرن نه‌میش توانای به‌رگری نه‌ماوه و نایه‌وێت نازاری هه‌یج که‌س بدات له بری به‌رد ده‌سته‌کانی نانی تیا‌دا‌یه، لانه‌یه‌کی جوگرافی نیه و ره‌ش‌بینی با‌ی کیشاوه به‌سه‌ر شیعیردا و هه‌ست به‌وپه‌رێ فه‌رامۆشی ده‌کات و نه‌و وه‌زه‌شی که نازناوی ژهنه‌را‌ی له‌خۆ نابوو نه‌مجاره‌یان نه‌ویش به‌جێ دێلێت و نه‌و گه‌لایه‌ی هه‌م‌ای که‌چه پایزیه‌که‌ی بوو نه‌مجاره‌یان ده‌بێته هه‌م‌ای وه‌رین و د‌ی سه‌وزی پێده‌چوونێت هاوشیوه‌ی نه‌و گه‌لایه له لێدان ده‌که‌وێت و هاواره‌کانیشی ده‌کاته ئاوازی نه‌و تارزه‌نه‌ی که له شارنکی که‌ردا تار ده‌ژهنێت، ده‌نگی زه‌نگی که‌نیه‌سه‌یه‌ک که کرابێته مه‌یدانی سه‌ربازی و زه‌خیره‌ی شه‌ر پ‌ه‌لای شاعیره‌وه نه‌م زه‌نگه بووته هه‌م‌ای بێده‌نگی که له بنه‌رته‌دا زه‌نگی که‌نیه‌سه‌یه‌ی هه‌م‌ای ناگادار کردنه‌وه‌یه و نه‌مه‌ش ده‌رخه‌ری هه‌ره‌سه‌پێنان و به‌ره‌و ئاوابوونی شاعیره که ته‌واوی وێنه‌کان ئاوه‌ژوو بوونه‌ته‌وه:

سه‌ده‌ها سه‌گ پێم وه‌پوه
که‌لێه‌ی تێژیان له‌و ده‌ستانه‌مدا نو‌قم کرد
که نانی تیا‌دا بوو نه‌وه‌ک به‌رد
ده‌خته پایزیه‌کانیش منیان جێپێشت
که د‌ی سه‌وزم دیاری بوو نه‌ک گه‌لای زه‌رد
فه‌رامۆشم ...
فه‌رامۆشم وه‌ک تارزه‌نێکی مه‌زنی ...
نیه‌شته‌جێ بووی شارنکی که‌ر
فه‌رامۆشم وه‌ک زه‌نگی نه‌و که‌نیه‌سه‌یه‌ی ..

بووبێته بنکه‌ی سه‌ربازی و زه‌خیره‌ی شه‌ر (محهمه‌د عومه‌ر عوسمان، 2002: 117)

(ئیدریس جماع) ئاویته‌ی ژبان و شکست و هه‌ره‌سه‌پێنان و به‌ره‌و ئاوابوونی ته‌مه‌نی له‌م شیعیره‌دا وێنا ده‌کات، رۆژه‌کانی ته‌مه‌نی به گه‌لایه‌کی وه‌ربووی به‌ر ره‌شه‌با ده‌چوونێت و ژانیکی به ده‌ربایه‌ک چواندوووه که نه‌م که‌وتوووته که‌ناری نه‌و ده‌ربایه‌وه و هه‌یج به‌زه‌بییه‌کی به‌مدا نایه‌ت و ته‌واو فه‌رامۆش و له بیر کراوه و هه‌یج نه‌رخێکی نیه، لانه‌یه‌ک نه‌ماوته‌وه که نه‌می وێرانه تیا‌دا ئۆقره بگرێت، هه‌یلانه‌کانیش هاوشیوه‌ی شاعیر تووشی هه‌ره‌س و دا‌روخان بوونه و ته‌نیا ماوته‌وه و چوارده‌وری‌شی له ته‌نیای و وه‌رینی گولدا ته‌نیوه:

و‌ایامی تساقط من حیاتی
ک‌ا‌و‌راق ذوت والریح تذری
تطامن دوحها وهوی مکبا
و‌أجفل عنه تیار به‌ر
وه‌دم مؤنس‌ الأعشاش فیه
فلم ته‌زج له أنغام طیر
ولست تری حوالیه رواو
ولکن وحشه وذبول زهر

(ادریس محمد جماع: 88)

(رۆژه‌کانی ژبانم هه‌روه‌کو گه‌لا وه‌رین و ره‌شه‌با په‌رش و بلاوی کرده‌وه، زۆر به‌لاوازی که‌وت و شه‌پۆلی روبریش زۆر بێ نرخانه فرێداوه که‌ناره‌وه و هه‌یلانه‌کانیش له‌گه‌لێدا وێران بوون و هه‌یج با‌لنده‌یه‌کیش بۆی نه‌گریاو هه‌یج خۆشیه‌کیشی له ده‌وربه‌ردا نیه، به‌لکه‌وته‌نیایی و وه‌رینی گول به ده‌ورپه‌وه‌یه).

خه‌م و نازار:

خەم بەشېكە لە ژبانی مەرۆف، سەرەپا ژبانی مەرۆف بەخەم دەورە دراوه لە شۆبەى بازىنەكدا كەم مەرۆف ھەيە لە بازىنەى خەم بچىتە دەرەو، لە بەرامبەر خەميشدا شادى ھەيە ھەندىك لە مەرۆفەكان لە ساتەوختى خەمباريشدا چاوەرپوانى شادين، ئەوانەشى كە خەمىكى زۆر دەخۆن بىن ھىوا و رەشبين دەبن لە ژبان، شاعيران زياتر خەم و نازار بائى بەسەر ژبانياندا كيشاوه و ئەمەش لە ئەنجامى تېروانىنى زياتر و لە كۆلنانى خەمى كۆمەلگاكەيانە، ھەندىك جار ئەو خەم و نازارانە دەپتە ئىلھامى شاعريان ((كاتى ھەست بە نەخۆشى و ناخۆشى دەكرىت، پرۆسەى داھىنان بە ئەنجام دەگات، ھەر ئەو ھۆبەشە كە ھونەرمەند بۆ پىكەوھە لكاندننى بىر و راکانى بەكارى دەھيئى)). (مجيد محمود، 2008: 22). ئەم جۆرە رەشبينەش بە ئاشكرا لەلاى ھەردوو شاعيران دەبىت (محەمەد عومەر) لەسەرەتاي دەستپىكى كۆپلە شاعىرەكەيدا بەشېك لەو خەمى دەداتە پال سەردەمەكەى و خەمى كۆمەلگاكەشى لە كۆلناو، چونكە باوەرى بەوھىە رۆژ بە رۆژ خەمەكان لە زىادبووندايە و كۆتاييان نايەت و نەوھەكانى دواى خۆشيان ھاوشۆبەى ئەمان خەمبار دەبن و شاعىر ھىندە رەشبينە كە پىوايە سال بە سال بلىين خۆزگەمان بە پار، خەمەكانى خۆى بە دەريا چواندووھە و خوئىنىشى بە مەرەكەب ھىندە خەمبارە لەو رۆژەوھى كە تابلۆى شاعىرى بە خوئىنى خۆى كيشا ئىتر خەمى خۆى ئاويژانى شاعىر بوو، شادى ژبى لە دەستداوھە و ھىندە رەشبين و خەمبارە كە ژىنىش لە دەست بەدات.

لە سەردەمىكدا ھاتمە دنياوھ

ھەموو سائىكى خۆزگە بە پار بوو

كەشتى ناو دەرباى ئەسرىنى خۆم بووم

ھەر نا ئومىدىش بۆ من كە نار بوو (ھەمان سەرچاوە: 95)

كە خوئىنى خۆم رشتە تابلۆھ

كەزانىم ئىتر خۆم لئەلنايەت

من گولەى مەرگم نا بەخۆمەوھ

چونكە بەدبەختى كۆتايى نايەت (ھەمان سەرچاوە، 2002: 103)

بە ھەمان شۆبە (ئىدىرەس جماع) يش خەم و نازارەكانى ئاويژانى شاعىرەكانى دەكات و خەمەكانى ھىندە زۆر نايەوت ھەموويان بەدركىنىت، چونكە بە دركاندنيان دنياى شاعىرى و وپنە شاعىرەكانى سەرپا خەماوى دەبن، بۆيە نايان دركىنىت، چونكە خەمى كۆمەلگاكەيەتى و بەدركاندنى بەشېكى كەم لەخەمەكانى نەوھەكانى ئەو كۆمەلگايە بېزار بوونە و بەخەم و نازارەكانى ئەم ئەوانيش خەمبار دەبن، رۆژ لە دواى رۆژ خەم و ناخۆشەكان بەردەوام دەبن و نەوھەكانى دواى خۆشيش بە بىستى ئەم خەم و نازارانە قەلس و خەمبار دەبن وەكو دەلئىت:

خطوبّ لو جهرتّ بها لضافت

بها صور البيان و ضاق شعري

جهرتّ ببعضها فاضاف بئى

بها أماً إلى الام غيرى

كانى أسمع ألاجيال بعدى

وفى حنق تردّد هول أمرى (جماع: 86-87)

(شتانينكن (خەمگەلپكن - نازار گەلپكن) ئەگەر بياندركىنم وپنەكانى رەوانبېژى و شاعىر تەنگ دەكات، ھەندىكيانم دركاند نالە و نازارم نازارى ترى خستە سەر نازارى كەسانى تر، وەكو ئەوھى گويم لە نەوھەكانى دواى خۆم بىت بە تورەبى حالى خراپم دەلپنەوھ). خەمى خۆشەويستى و سەوداسەرى عيشق لاي ھەردوو شاعىر سەرچاوەيەكى بە توژمى روانينە رەشبينەكانيانە بۆژبان، دەردى دوورى و داپران ئاھ و حەسەرت بۆرۆژانى رابردوو و ئەو رۆژانەى كە (محەمەد عومەر) لەگەل خۆشەويستەكەيدا بووھەرزەكانى سائى بە جوانترين شۆبە بىنيوھ، وەكو لە كۆپلەى يەكەمى شاعىرى (كۆست) دا بەفرى بە پشكۆ زانيوھ و چلە رووتەكانى درەختيش بە گولزار وەكو دەلئىت:

لەگەل ئەودا بووم بەفر پشكۆبوو

که گه لاش نه بوو بهرووی دارهوه

من گولزارنکم نه هاته بهر چاو..

به چلی روتی به فرانبارهوه (هه مان سه چاوه: 34)

که چی به روشتی نه و وینه کان ئاوژوو دهبنه وه و شاعیر دهرونی نائارام و دنیاچه کی تراژیدیای بال ده کیشیت به سهر دنیا ی شیعیریدا و ئاه و حه سهرت بو نه و روزانه هه لده کیشیت که له گه ل نه ودا بووه دنیا به لایه وه به هه شتیکی نه پراوه بووه و نه م به هه شت و خو شه و بیستی شاعیر زورنا خایه نیت و باغی دل دسوتیت و نه شکی چاوی جوگه ل هه لده به ستن، ته می خه م و مهینه تی له مشت ده نیت:

هه رچه نده له دوای نه و من بو گزنگی ...

ته می مهینه تیم .. بنیته ناو مشت

رؤژانیکی زور هه ر هاتم و چووم..

دل سووتا چاوم نه شکی زوری رشت (هه مان سه چاوه: 38)

نه م دووری و داپران و خه می هیجرانه لای (ئیدریس جماع) به شیوازنگ وینا ده کرتت که رؤژانی خو شی و پیکه وه بوونیان به به هاری خو شه و بیستی وه سف ده کات و دنیا ش به لای نه مه وه گو ل و گولزاره و به به هه شتی خوی ده بینیت و پیکی باده ی خو شه و بیستی ده نو شن و دنیا ی پر سوز بالی کیشاوه به سهر هؤنرا ویدا و خویان وه کو په لکه زترینه یه ک بهر چاو ده که ویت که رو خسارنکی رهنگا وهرنگی دره و شاو هیان هه یه له ئاسمانیکی شه وه زهنگدا کو چیان کرد بیت، که چی نه م خو شی و که یف و سه فایه به دووری و داپرانی یاری کوتای دیت و به هه شتی لیده بیت به دۆزه خیک که چاره نووس و سه بنی خو یان نه بیننه وه و دلپش به و دهر د و حه سرته وه وینه ی کتیبیکی وه لاره نراو له کتیبخانه یه کی خو لاویدا داده خریت که له شیعری به هاری خو شه و بیستی پیمان ده نیت:

فی ربیع الحب کنا نتاسقی ونغی

ونناجی الطیر من غصن لغصن

إننا طیفان فی ما و سماوی سرینا

واعتصرنا نشوه العمر ولکن ما ارتوینا

إنه الحب لاتسأل فلاتعتب علینا

کانت الجنه مسرانا فضاغت من یدینا

ثم ضاع الأمس منا

وانطوت بالقلب حسره (جماع: ۱۲۹)

(له به هاری خو شه و بیستی پیکی خو شیمان ده نو شی و گۆرانیمان ده وت و قسه و سۆزمان بۆیه ک دهرده بری و قسه مان بو بالنده کان ده کرد له م چل بو نه و چل، نیمه په لکه زترینه یه ک بووین له خه ونیکی ئاسمانیدا شه و پرده و مانکرد، خو شه و بیستی مان کرده مه ی و نو شیمان و تینویتیمانی نه شکاند، نه مه خو شه و بیستی یه و نه پیرسه و نه گله یمان لیپکه. به هه شت شوینی شه و پرده یمان بو و نمان کرد له ده ستدا، دواتر سه بنییمان لیونبوو، دلپش به حه سرته وه داخرا).
دلپراوکی:

دۆخیکی ناخو ش و ناجیگیری دهرونی مرؤفه و کرده وه یه کی ناپه سه ند و ناواقعیه له خوی که سه که دا، دلپراوکی دهرونی ((یه کیکه له هه سه ته مرو فایه تیه گرنه کان، وه ک خو شی و ناخو شی و ترس، دلپراوکی به واتای (نوتر) چاودیری و هه ست کردن به ترسناکی و به واتای نا ئارامی دهرونیش دیت)). (حسان المالح، www.hayatnafs.com). نه م نائارامی دهرونی و هه ست به ترس و گومان و هه ست کردن به پیچه وانه بوونه وه ی نه رک و کرداری که ره سه ته کانی دهروبه ر ((له هه موو جو ره کانی نه خو شی دهرونیدا ره گه زکی هاو به شه و هه ست کردن یکی در ئوخایه نه به نائارامی و ترس و تو قینیکی دووره وه خت)). (عومه ر یاسن جه باری، 2004: 113)، که دهر نه نجامه که ی دلپراوکی دروست ده کات و ده بیته هؤی ره شبینی که سه که و ده بیان و سه دان پرسیار و گومانی خراپی

له لا دروست ده بېت ئه مهش له شيعرى ههردوو شاعريدا به پوونى دياره، (محهمه د عومهر) له گه ل دهستپيكي ئه شكي سئداره دا هه نسك و گريانى خوئى ئاويزانى هه وري ئيواره دهكات و له گه ل هه ر خه ميكي دا پرسيار و دوله راوئي له لاي شاعير زياد دهكات، جارتك خه مي به خوږ داكردنى داوئه پال قامچى نركه ي ترسناكى بروسكه، يا خود ئه م نه شك رشتنه يان بو مردنى گه لاكان بيت؟ شاعير هه ر دهپرسيت و گومان و دوودلييه كانى له زيادبووندايه هه تا كوئا گومانى ئه وه بوو كه هه وږ بومهرگى خوئى بگريت، به لام شاعير نه خوئى تيگه شت و نه كه سيشى تيگه ياند هه ر وئلي كرده نه وه ي كوئده كان بوو هه تا ئه و دوودلييه هينده ره شيبى كرد له ژبن چاوى هاوشيوه ي سوراخى فرميسك برژتت:

ئه شكي ئيواره

له گه ل هه نسك و گريانى

هه وري خوئيني ئيواره

به كوئ گريا

ئه م دله پږ له پرسياره

وتى ئاي رهنكه هه وره كان له تاو

نازاري قامچى بروسكه كانج

به خوږ دابكه ن؟

يا بو ديمه نى پرماته ميني گه لا مردوه كان؟

شين وزار بكه ن؟

يان بوئه ئاسمان بوئه وا به كوئ گريا

چونكه گوئى هه وږ له وه رنبايه و

ده ستى به ربووه له چئى ده ربا

گريام و كه سيك نه بوو ليم بگا

باخى ئوميدم بوو به خاكستر

گريام كه س نه بوو دئى به فرينى بكات به ده ست و

كراسى ره شم دادرئى له به ر

هه تا سامال شانى دادا.. هه ر وه ستابووم

كه س پيكي دئى نه هيناو

ليوږژ بوو سوراخى چاوم (محهمه د عومهر عوسمان، 2002: 8)

سه ره تاي گومان و دله راوئي له لاي (ئيدريس جماع) له هه ستردن به جوئه ي جيگا كه يه وه ده ست پئده كات، وه كو چوئ (محهمه د عومهر) سه ره تاي دله راوئي كه ي به پرسيار و گه ران به دواى خه مي هه وردا ده ست پئده كات به هه مان شيوه (جماع) يش ده ستپيكي گومانه كانى به خه مي جيگا كه يه وه ده ستپئده كات كه نا له و هاواري هه مو مرؤفيكي خاوه ن ويژدان هاوشيوه ي نركه ي بروسكه كانى (محهمه د عومهر) ده هه ژنييت به ناگيان دئنييت له م نازاره، گومان له روانيى چاوه كانيشى ده كات كه چوئ تووشى دوودئى كردوون ولييده پروان و ناشيبين، ته واوله ژبن ره شيبين ده بېت و هه ست به كوئاي هاتى ته مه ن ده كات به بئى ئه وه ي چيژى له خو شيه كانى ژيان بينيبيت، تا پاده يه ك دله راوئي كه ي ده گاته ئه و پاده يه ي تووشى خه وزپاندن بييت و له خو شى پرسيت و نه زانييت ئه م شوينه ئه م ده ستى خه مه چيه كه وايلى كردووه.

يقلبى الفراض على عذاب

هه ز اساه كل ضمير حر

تطالعنى العيون ولا ترانى

فشخصى غيرته سنين أسر

وَأَيْنَ الْأَمْنِ مَتَى مِنْ حَيَاتِي
فَقَدْ فَنَيْتُ وَمَا خَطْبِي بَسْرَ
وَيْسَلْبِي الْكُرَى إِلَّا مَا
يَدُ مِنْ حَيْثُ لَا أَدْرِي وَأَدْرِي

(جماع: 87)

(به نازارهوه جيڳاگهه مه مديو و نه وديوم پيددهكات و هاوار و نالهه هه موو ويژدانتيكي زندوو دهه ژنيت، چاوه كان ليمده پوان و نامبين وهكو كه ستيك، چونكه ساله كانى ديلي مى گويوه، چي خوڻى و ناسووده يه كه له ژانتيك بخوازم كه له ناوچووم، به لام گرفتى من شاراهه نيه، خه وم ليدده ژنيت، له ده ستيكه وه له شوپتيكه وه ده زانم و نازانم).

نه نجام:

نه و نه نجام نهه كه له م باسه دا پييانگه يشتووين له م خالانهه خواره ودا كورتان نه كه ينه وه:

1- له دواى گه پانتيكى ورد و خوڻنده وه يه كي سه رده ميانه له باره لى و ناوه پو كه هاوبه شه كانى ره شيبى له شيعره كانى هه ردوو شاعيردا، گه يشتبه نه و نه نجامه سهره پاي جياوازي ژينگه و شوپتي نيشته جيپوونى هه ردوو شاعير، به لام له پرووى كومه لايه تيه وه تاراده يه كه ژانتيكى هاوبه شيان هه بووه.

2- سه رچاوه تايبه تى و گشتى (ره شيبى) لاي هه ردوو شاعير تا راده يه كه چوون يه كن، هه روه كو له توپژينه وه كه دا ده ركه وت زوربه ره شيبنيه كانيان ده گه پرتبه وه بو ناره زوى مهرگ، خه م و نازار، هه ره سه پنان، گله له به ختى ره شيان و دله پراوكي، هه موو نه مانه بوونه ناوه پو كه گله ره شيبى لاي هه ردوو شاعير.

3- به پي نه م توپژينه وه يه نه وه مان بو ده ركه وت كه (محه مه د عومه ر) ره شيبنتر ده رده كه ويت، چونكه خه مه كانى زياتر خودى ترن و تايبه تن به خودى شاعيره وه، دنيايه كي ره شيبين و وه رزيكي پر له خه زانى بو خوڻى دروست كردوه، به لام (نيديس جماع) سه ربارى نه هامه تيه خوديه كان، بارودوڻى نا له بار و دواكه وتوو يي كومه لگا كه ي رنگ و بويه كي ره شيبى به شيعره كانى به خشيووه و هه رجه نده خه مى خوڻه تى دوو هينده ش خه م له نه وه كانى كومه لگا كه ي ده خوات و زياتر ره شيبى ده كه ن، كه واتا ره شيبنيه كانى (جماع) له دوو پوانگه وه يه پوانينه كانى بو گه نده ئى و داگيركارى نه ته وه كه ي و ره شيبى ده روني خودى شاعير.

4- نه م توپژينه وه يه سه لمينه رى نه وه بوو كه نه م دوو شاعيره په يوه ندى راسته وخويان به يه كه وه نه بوو، بويه نه م به راورده به پي قوتابخانهه نه مريكي كراهه كه كار له سه رلايه نه هاوبه شه كانى ره شيبى ده كات و بير فراوانى هه ردوو شاعير له روانگه ي تپروانينه ره شيبنيه كانيان بو هه رس و له ده ستدانى هيو و نوميد و ناره زوى مهرگ له لاي دوو شاعيري به خاك و نه ته وه له يه كه جودا.

5- ره شيبى پانتايه كي گه وره ي له شيعرى هه ردوو شاعيردا داگيرگردوه و پوانينه كانيان بو بابه ته كانى مردن و شانس و به خت زاده ي بير قوتى هه ردوو شاعير ده رده خات، (محه مه د عومه ر) له مه سه له ي مهرگدا هانا بو خوڻوشتن ده بات، به لام (نيديس جماع) ناره زوى مهرگ ده كات، كرده ي خوڻوڻى نه نجام نادات، هه ردوو شاعير باوه پريان به (جه بر و ئيختيار) هه يه و پييانوايه دياريكردنى به خت له ده ستى زاتيكا كه له خودى مروف گه وره تره.

سه رچاوه كان به زمانى كوردى:

1- كتيب

- عومه ر ياسين جه بارى (د)، زباني مروف له پوانگه ي ده روزه ناييه وه، له بلاوكراهه كانى وه زاره تى روشنيري، هه وليم، 2004.
- فازيل كه ريم و كومه ئى نووسه رى تر، پروانه نووسينه كه ي قادر ميرخان، خه يال و پوچ - چه ند تپروانينيك بو شيعرى كوردى، تپروانينيكى شيوه كار يانه بو ره نگ، ده زگاي چاپ و په خشى سه رده م، 2004.

- مجيد محمود، شيعرو فه لسه فه، وه رگپرانى فوناد مجيد ميسرى، چاپى دووه م، سلېمانى، 2008.

- محه مه د كوردو، جوانى و جياوازي، ره خنه ي نه ده ي، چاپخانه ي بيناي، سلېمانى، 2009.

- محمەد عومەر عوسمان، له غوربه تدا، چاپی دووهم، چاپخانه ی پهنج، سلیمانی، 2002.
- سامان عیزه دین سعدون، دهقه شیعریه کانی گۆران له روانگهی دهرونناسیه وه، چاپی یه که م، چاپخانه ی تاران، 2015.
- هانی سلیمان، دهرونزانی گشتی، وهرگی پانی نامانج محمه د، چاپی دووهم، چاپخانه ی کارۆ، 2011.
- هاوژین صلیوه، رهه ندی دهروونی له شیعره کانی له تیف هه ئمه تدا، چاپی یه که م، هه ولیئر، 2013.
- سه رچاوه کان به زمانی فارسی:
- عبدالحسین زرین کوپ، در قلمرو وجدان، ناشر سروش زاگرس، 1395.
- سه رچاوه کان به زمانی عه ره بی:
- ابن منظور، أبو الفضل، لسان العرب، بیروت دارصادر، 2013.
- ادیس محمد جماع، دیوان لحظات باقیه، دار الفکر للطباعه والنشر، الخرطوم، 1989.
- ابراهیم فضل الله (د.)، علم النفس الادبی مع نصوص تطبیقیه، دار الفارابی، لبنان، 2011.
- منیر صالح عبالقادر، مقدمه دیوان لحظات باقیه، شرکه دار البید للطباعه والنشر والتوزیع، الطبعة الثانية، الخرطوم، 1998.
- یوسف میخائل أسعد، عن التفاؤل و التشاؤم، دار النهضه، مصر الفجاله، 1983.
- رۆژنامه کان به زمانی کوردی:
- سهروه سه عدو لا، دیداری تاییه ت، رۆژنامه ی هاو لا تی، ژماره 1212، 2013.
- رۆژنامه کان به زمانی عه ره بی:
- محی الدین الذقانی، جریده الشرق الأوسط، العدد 9535، 2005.
- ئه نته رنیت:
- حسن صالح، موقع انترنت، www.hayatnafs.com